

Sygn. akt V CZ 18/06

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi W. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 27 października 2005 r., w sprawie z powództwa W. S.

przeciwko Skarbowi Państwa Państwowemu Inspektoratowi Nadzoru
Budowlanego w C.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2006 r.,

zażalenia W. S. na postanowienie

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 9 stycznia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 9 stycznia 2006 r. odrzucił skargę W. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tegoż Sądu z dnia 27 października 2005 r. w sprawie II Ca .../05, z powodu niezuzpełnienia braku formalnego polegającego na wskazaniu siedziby przeciwnika skargi.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem pełnomocnik wnioskodawcy, wnosząc o jego uchylenie, zarzucając że skarga spełnia wszystkie wymagania formalne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy wezwał skarżącego do „sprecyzowania nazwy strony pozwanej oraz podanie jej adresu” (karta 5). Skarżący w odpowiedzi wskazał, że „stroną pozwaną był Skarb Państwa Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w C. i ta osoba prawna jest stroną przeciwną” w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (karta 7).

Istota zagadnienia w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy zasadnym jest wymaganie wskazania adresu strony w pierwszym piśmie procesowym. Jakkolwiek, wbrew uzasadnieniu Sądu Okręgowego, wymaganie takie nie wynika z treści art. 126 § 2 k.p.c., w którym mowa jest wyłącznie o oznaczeniu miejsca zamieszkania lub siedziby stron, pod którymi to pojęciami rozumie się miejscowość, należy stwierdzić, że wskazanie dokładnego adresu stron toczącego się postępowania należy uznać za brak formalny w rozumieniu 130 k.p.c. Pismu pozbawionemu wskazania adresów stron nie można nadać właściwego biegu, ze względu na brak możliwości dokonania prawidłowego doręczenia w rozumieniu przepisów art. 131 i nast. k.p.c. Konkludując, należy stwierdzić, że niezuzpełnienie w przewidzianym terminie braku formalnego uniemożliwiającego nadanie pismu biegu skutkuje zwrotem, a w przypadku środków prawnych, jego odrzuceniem.

Wprawdzie stroną w przedmiotowej sprawie jest Skarb Państwa, to jednakże w kwestii jego dokładnego oznaczenia należy podzielić i odpowiednio zastosować rozumowanie Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 14 lutego

2000 r., II CKN 1152/99, OSNC 2000/7-8/149, w którym stwierdzono, że obowiązek wskazania w pierwszym piśmie procesowym w danej sprawie, miejsca zamieszkania lub siedziby strony (art. 126 § 2 k.p.c.), w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze (art. 133 § 2a k.p.c.).

Reasumując należy stwierdzić, że mimo częściowo błędnego uzasadnienia, postanowienie Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi wnioskodawcy było prawidłowe.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).